

tager fejl deri — i Gaar sagde, at de juridiske Dommere kunde ganske anderledes hurtigt overse Sagerne, og han henviste til Politiretten i Kjøbenhavn. Jeg skulde alligevel tro, at hvis en Dommer paa Landet skulde til at dømme mellem to Parter der ude, vilde han gøre sig en Smule mere Ulejlighed, end jeg tror, Tilfældet er med Politiretten her, naar den afgør smaa Politisager. (*Alf Christensen*: Jeg har ikke målet et Ord derom!) . . . . Jeg synes, der næsten ikke er nogen Jurister, der har sagt noget, men jeg tror, at Rigsdagstidenden nok skal vise, at de have sagt noget. Imidlertid staar det for mig saaledes, at en saadan kommunal Domstol, eller hvad den nu skulde kaldes, vilde faa sin store Betydning, thi den vilde sikkert komme til at afgøre mange Sager, og jeg tror, at mange vilde bøje sig for dens Afgørelse. Jeg mener, at Folk skulde have Ret til at appellere til højere Instanser, men jeg er sikker paa, at mange Sager vilde aldrig komme længere, idet man vilde have Tilid til og Agtelse for disse kommunale Domstole. Og en Fordel til have de, nemlig den, at disse Dommere i Reglen ville kende de Forhold og de Forseelser og Parterne, om hvilke de skulle afsige Dom, og det spiller ikke nogen ringe Rolle, at de kende de Folk personlig i Stedet for paa Afstand, naar de skulle afsige Dom over dem. Som sagt, jeg tror, at disse Forhold kunne faa stor Betydning for Folk og lette dem ved mange Smaatrætter og Smaasager og maaske spare dem en hel Del Penge, der ellers vilde gaa til de højere Instanser. Jeg mener, at der er god Grund for Udvalget til at prøve, om der ikke her var en Løsning, som kunde blive til Gavn for Befolkningen i Almindelighed og ikke mindst med Hensyn til Bekosteligheden af Retsreformen, idet der kunde spares en hel Del af de Jurisdiktioner, som ellers skulle oprettes. Jeg ser, at nogle af Kommissionens Medlemmer have ment, at der kunde oprettes et langt mindre Antal, end Flertallet har foreslaaet, nemlig 103. Jeg tror ogsaa, det kunde lade sig gøre, naar Befolkningen i mindre Sager kunde komme nemmere af Sted med at faa dem ordnede.

Men selvfølgelig er der en Ting til, som maa tages i Betragtning, og det er,

at hvad enten vi faa mange eller faa Jurisdiktioner, maa de lægges saaledes, at de blive saa bekvemme som muligt for Befolkningen. Saaledes er det langt fra for Øjeblikket. Jeg tror nok, at jeg, uden at tage for store Ord i Munden, tør sige, at for Øjeblikket er der i ikke faa Forhold taget lige saa meget Hensyn til Dommeren som til Befolkningen, lige saa meget Hensyn til hans Bekvemmelighed som til de Folks, der leve i hans Jurisdiktion. Jeg vil haabe, at den ny Retsreform i første Instans vil tage Hensyn til Befolkningen og i anden Instans til Dommeren eller Politimesteren, der skal ansættes i Jurisdiktionen. De fleste af vore Jurisdiktioner have jo deres Kontorer i Købstæderne, og det er muligt, at det ogsaa i mange Tilfælde kan forsvares, selv om Købstaden endog ligger i Udkanten af Jurisdiktionen, men i de fleste Tilfælde vilde det vistnok være saaledes, at Folk vilde være bedst tjente med at faa Herredskontoret og Arresten lagte midt i Jurisdiktionen. Som sagt, jeg mener, at her er et Punkt, som Udvalget maa tage Hensyn til. Man bør ikke afvige for meget fra det bestaaende, navnlig ved at opføre ny og kostbare Arresthuse. At Juristerne have andre Sider at se Sagen fra, forundrer mig ikke, men Befolkningens brede Lag har visse bestemte Ting at fordrø: Ensartethed over det hele og en Reform, der er saa forstaaelig, saa billig og for Befolkningen saa bekvem som muligt.

Skal jeg udtale mig mere om det foreliggende Forslag, skal det kun være om Politibetjentene. Jeg tror ikke, at det er Befolkningens Ønske og til dens Tarv at faa disse mange ridende Politibetjente. Jeg husker ikke, om der staar i Lovforslaget, hvor mange der skal ansættes, men jeg ved, at i min Jurisdiktion skulle vi have 4. Det er ganske vist ret bekvemt for en Politimester; og helt undvære Politibetjente, kan han jo ikke. Men jeg tror ingenlunde, at det er en Nødvendighed at faa saa mange, som der i Lovforslaget er foreslaaet. Jeg tror, at Beboerne ønske at have Lovens Haandhævere saa nær som muligt, men jeg tror tillige, det er Beboernes Ønske, at Lovens Haandhævere skulle være saadanne, der virkelig staa